

שיחת השבוע

יש חדש

ספרונים חדשים

נשלמות ההכנות לתהלוכות הילדים של ל"ג בעומר. מאות אלפי הילדים יחזרו הביתה ובידם ספרון קודש חדש, שיצא לאור על-ידי צעירי חב"ד. השנה יצא לאור שני ספרונים חדשים, ובהם סיפורים הנושאים בתוכם ערכים של אהבת ישראל וקירוב לבבות. האחד הקול האבוד, שיחולק למגזר הכללי, והשני עסקה משתלמת, שיחולק בתהלוכות שיתקיימו במגזר החרדי.

אוהל רשב"י

בבית חב"ד מירון משלימים את ההיערכות לקראת הפעילות בקרב העולים להילולא בל"ג בעומר. אוהל מרכזי מוקם ליד ציון רשב"י, והוא יאויש על-ידי תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד ובאלעד. הם יזכו יהודים בהנחת תפילין, ופיצו ספרי חסידות במחירים מוזלים. במקום יוצב גם מרקע ענק, ועליו יוקרנו מראות קודש של הרבי מליובאוויטש. בשבת זו ייערכו באוהל התועודיות ושיעורי חסידות בהשתתפות משפיעים מפורסמים.

שמחה בקבר דוד

שמחה גדולה תיערך בליל ל"ג בעומר במתחם קבר דוד בירושלים. הציבור מוזמן לחזק את האחיהו במקום הקדוש, לנוכח כוונות למסור אותו לזרים.

זמני השבוע

ירושלים תלאיב חיפה בארבע אילת ניו יורק

כניסת השבת 6:54 7:09 7:02 7:11 7:06 7:48

צאת השבת 8:11 8:13 8:15 8:12 8:06 8:54

פרקי אבות: פרק ד

312 בתי חב"ד לשיירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לבצר את יסודות האחדות

תהלוכות הילדים מפגינות מסר ברור - איננו אוסף של שבטים וקבוצות. איננו מפורדים על-ידי תפיסות עולם והשקפות נבדלות. כולנו יהודים



תהלוכות האחדות. אבזרי התהלוכות מוצגות ביום היערכות (צילום: שניאור שיף)

בתקיפות לדעתו. האחדות מביאה בחשבון ש'אין דעותיהם שוות', ובכל זאת היא מוצאת את הנקודה המשותפת, החזקה מכל ההבדלים והשונוות שבין איש לרעהו.

שורשיה של האחדות היהודית במהות המשותפת של כל חלקי עם ישראל. כולנו בני אברהם יצחק ויעקב. בכל יהודי שוכנת נשמה שהיא 'חלק א' לזה ממעל ממש'. יש לנו אלוקים אחד, תורה אחת, ארץ אחת. הבסיס המשותף הזה יוצק עוגן איתן לשמירת האחדות גם על רקע חילוקי דעות והבדלים.

מפגן הילדים

את האחדות היהודית במלוא יופייה אפשר לראות בתהלוכות ל"ג בעומר. זכה רבי שמעון ברי יוחאי שיום ההילולה שלו - ל"ג בעומר - מצליח לאחד מאות אלפי ילדי ישראל. מרגש לראות מדי שנה בשנה את המוני הילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח חיים, הצועדים יחדיו במפגן של אהבת ישראל ואהבת התורה.

לתהלוכות האלה ערך עצום בשבירת המחיצות המבדילות בין חלקי העם. פתאום ברור שכולנו בני עם אחד ושכל המחיצות הללו מלאכותיות ונטולות יסוד. תהלוכות הילדים מפגינות מסר ברור - איננו אוסף של שבטים וקבוצות. איננו מפורדים על-ידי תפיסות עולם והשקפות נבדלות. כולנו יהודים, והבסיס המחבר אותנו חזק ומוצק. בזכות האחדות הזאת גם נזכה לגאולה הקרובה.

שנים האחרונות גוברת התחושה שרבים התייאשו מטיפוח ערך אחדות העם. במקומו התפתח תהליך מסוכן של היפרדות. יותר ויותר מדברים על שבטים וקבוצות. כיום השאיפה היא שנצליח לגבש דרך שבה הקבוצות הנבדלות האלה יוכלו לחיות בשלום זו עם זו, וגם השאיפה הזאת נהפכת בהדרגה לחלום יומרני.

אפשר לקרוא לזה העמקת הקיטוב, אבל אין זה אלא תיאור מצב ולא הצבעה על שורשיו וסיבותיו. הסיבה

האמיתית לתהליך הזה נעוצה בהתרחקות מהמטען התרבותי המשותף, שליכד את העם היהודי לדורותיו. בלי יסודות המורשת היהודית קשה לגבש תודעה של עם אחד.

האחדות סובלת הבדלים

אם משמיטים את הבסיס המשותף לכל בני העם היהודי, מקבלים באמת אוסף של שבטים ושל קבוצות. מה קושר יהודי עולה מרוסיה עם יוצא צפון אפריקה? מה המשותף ליהודי ממאה שערים ולצעיר תל-אביבי? מה מחבר יהודי בעל השקפות 'ימניות' ברורות עם יהודי המחזיק בעמדות 'שמאלניות' חדות?

דבר אחד מחבר את כולנו - היותנו יהודים, המחברים לתורה אחת ולמורשת רוחנית משותפת. אחד מקיים יותר והשני מקפיד פחות, אבל כולנו יהודים והתורה היא של כולנו. אחד שר את התפילה בנעימה אשכנזית והשני מזמר אותה בנעימה מזרחית, אבל כולנו מתפללים לאלוקים אחד ומתאחדים באמירת 'שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד'. וגם מי שאינו נוהג להתפלל מרגיש שייך לתפילה שהתפללו אבותיו ולמסורת המשותפת לכולנו.

אחדות אין פירושה ויתור על תפיסות ועל עמדות. גדולתה ביכולת לשאת את המרחקים וההבדלים. אפשר להיות מאוחדים גם אם אין מסכימים, ואפילו כשיש חילוקי דעות חריפים. אפשר לחוש כבוד זה לזה גם אם האחד סבור שחברו טועה טעות גמורה, ואף כשהוא מתנגד

מעלת ה'כלה' המצויה ב'שוק'

קשיים מעוררים

ומדוע הקב"ה מחבב כל-כך את בני ישראל? מפני שהוא רואה כי על אף היותם בגלות אין הם נחלשים בשמירת התורה והמצוות, ולהפך, קשיי הגלות מעוררים בהם כוחות פנימיים להתגבר עליהם, ואף להיות דוגמה חיה לעוד יהודים, שאף הם יתחזקו בענייני תורה ומצוות ויחנכו את ילדיהם ברוח זו.

במאמרו זו רבי אלעזר מוסיף על דברי אביו, רבי שמעון, שאמר: "חביבים ישראל, שבכל מקום שגלו שכינה עמהן". הקב"ה מחבב את ישראל כדי כך, עד שהלך עמהם לגלות, ולא עוד אלא שמקום הגלות נהפך בעיניו כ'שוק של בשמים'. חביבות מופלאה זו מעוררת כל יהודי להוסיף עוד יותר בענייני התורה ומצוותיה, וכך זוכים שהקב"ה מוציא את בני ישראל מהגלות, ויוצא בעצמו ממנה, ואז תתגלה מעלת ישראל במלוא שלמותה.

(התוועדות תשד"מ כרך ג, עמ' 1669)

מלאה ריחות רעים, כשוק של מעבדי עורות. אין זה הריח ששרה בבית-המקדש - ריח הקטורת והקרבנות (או עבודת התפילה, שהיא במקום הקרבנות), אלא זה ריח רע. ובתוך מקום ירוד כזה שרויה ה'כלה' - כנסת ישראל.

ריח חיצוני

ואכן, הריח הרע דבק גם בכלה. אולם חשוב לדעת שאין זה אלא ריח בלבד, שאינו חודר לפנימיותו של האדם אלא נשאר בחלק החיצוני בלבד. לא ייתכן שהגלות תשפיע בפנימיות על בני ישראל, שכן מאז יציאת מצרים מוגדרים בני ישראל 'בני חורין', ואין הם יכולים להשתעבד שנית.

זו מעלתם של ישראל, כדברי רבי אלעזר, שהריחות הרעים אינם משפיעים על מהותם, ואהבתו של הקב"ה לבניו גדולה כל-כך עד שגם הריח הרע שדבק בהם נדמה בעיניו כריחות הטובים ביותר שבעולם.

הזוהר בפרשתנו מביא את תורתו של רבי אלעזר, בנו של רבי שמעון ברי-יוחאי, על הפסוק 'וְאֵף גַּם זֹאת, בְּהִיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲרִיִּיָּהֶם לֹא מְאַסְתִּים, וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלְתֶּם'.

רבי אלעזר אומר כי המילה "לכלתם" (הכתובה בלי ו) רומזת שכנסת ישראל נמשלת לכלה, המתגוררת בשוק של מעבדי עורות ('בורסקי'). זה מקום שבו יש ריחות מאוד בלתי-נעימים. ובכל-זאת, נוכחותה של הכלה במקום עושה את ריחו בעיני החתן כריח שוק של מוכרי בשמים, שיש בו כל הריחות הנעימים שבעולם.

רשות הרבים

בנמשל 'שוק של בורסקי' הוא הגלות. כשם ששוק מוגדר 'רשות הרבים', מקום שאינו שייך לבעלים יחיד, כך גם בגלות לא ניכרת בגלוי בעלותו של הקב"ה, שהוא 'יחידו של עולם', אלא העולם נדמה ל'רשות הרבים'.

בעצם הגלות גרועה הרבה יותר, שכן מלבד זאת שהקב"ה אינו ניכר בה, זו מציאות

אמרת השבוע

דוגמה חיה

יהודי בא אל רבי ישכר-דב מבעלז והתאונן כי בנו אינו שוקד על לימודו ואין הוא נוטה אהבה יתרה ללימוד התורה.

שאלו הצדיק: "האם אתה עצמך קובע עיתים לתורה?"

התנצל היהודי ואמר שהוא עובד קשה מאוד לפרנסתו, ובשובו הביתה הוא כבר עייף מאוד.

נענה הרבי: "כשם שלך יש תירוצים שלא ללמוד, אך לבנך כך. אם הבן יראה שעל-אף עייפותך אתה לוקח ספר ליד ולומד - יספוג גם הוא אהבה לתורה".

פתגם חסידי

"גילוי הסוד שבתורה בא בשלבים: את הפשט שבסוד גילה רשב"י. את הרמז שבסוד גילה האריז"ל. את הדרש שבסוד גילה הבעש"ט. ואת הסוד שבסוד יגלה המשיח" (ה'צמח-צדק)

הליכה | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

לעלות ולהתעלות

"אם בחוקותי תלכו" (ויקרא כו,ג). שתהיו הולכים בחוקות התורה, עולים ומתעלים מעלה-מעלה, ואל תהיו עומדים במקום אחד.

(רבי בונם מפשיסחה)

להוסיף ולחדש

"בחוקותי תלכו" - אדם שהגיע לחוק קבוע בעבודתו, שאמנם אין הוא גורע ממנו, אך גם אינו מוסיף עליו, מצווה עליו התורה "תלכו" - אסור לו להישאר במצב זה, אלא עליו להוסיף ולחדש בעבודתו, מתוך הליכה ועלייה תמידית.

(הבעל-שם טוב)

עמידה למשפט

זהו שנאמר (תהילים פא) "כי חוק לישראל הוא, משפט לאלוקי יעקב": מי שעבודתו בבחינת חוק קבוע, בלי תוספת, "משפט לאלוקי יעקב" - יצטרך לתת על כך דין ומשפט.

(כתר שם טוב)

מלאכים ובני-אדם

האדם נקרא 'מְהַלֵּךְ' ומלאכי השרת מכונים 'עומדים'. לפי שהמלאכים מבינים את טעמי המצוות, ואין להם צורך בעמל וביגיעה. לכן גם שכרם אינו גדול כל-כך. אבל בני-אדם, שעמלים יגיעים בתורה, ואף-על-פי שאינם משיגים תמיד

את הטעם הם מקיימים את המצוות מפני היותן גִּזְרַת המלך - הם מכונים 'מְהַלְכִים' ושכרם גדול יותר.

(תפארת יהונתן)

ההליכה העיקר

על הפסוק "אם בחוקותי תלכו" מפרש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". למה הדבר נאמר בלשון "תלכו" ולא "תלמדו" או "תעסקו"? כי העיקר הוא ההליכה. מהיקף ההליכה ומהעלייה מדרגה לדרגה יודעים את מידת העמל שמושקע בלימוד.

(עיטורי תורה)

העמל של אתמול

מה הקשר בין "תלכו" ובין עמל תורה? אלא על הלומד להוסיף ביגיעתו מיום ליום, מתוך הליכה ועלייה תמידית ברמת העמל. עמל התורה של אתמול, אף אם היה עד מיצוי הנפש ממש, אינו מספיק להיום.

(לקוטי שיחות)

משפטים כחוקים

"אם בחוקותי תלכו". כאשר מקיימים את כל המצוות, גם את המצוות שהן בבחינת 'עדות' ו'משפטים', באותה קבלת העול שמקיימים את החוקים, אזי "תלכו" - הנשמה נעשית בבחינת 'מְהַלֵּךְ'.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

ניסיון במירון

זו הייתה שעת בוקר מוקדמת של יום שישי, ל"ג בעומר, לפני ארבעים שנה. האברך הירושלמי פנה בצעדים מהירים לעבר תחנת האוטובוס, שולח מבטים תכופים אל שעון היד שלו.

הזמן דוחק. יום שישי היום. בכונתו לעלות לאוטובוס העושה את דרכו למירון, להשתטח על ציונו של רבי שמעון בר-יוחאי, לשפוף שם את שיחו, ולחזור לירושלים לקראת השבת.

בעומדו בתחנת האוטובוס ציפתה לו הפתעה: אל התחנה קרב ובא האדמו"ר מטולנה, רבי יוחנן טברסקי, שגם הוא עשה את דרכו, כאחד העם, באוטובוס הציבורי המקרטע בואכה מירון.

במהלך הנסיעה ישב האברך ליד האדמו"ר, נהנה מדברי תורתו ומהסיפורים החסידיים שסיפר, והביט בהתפעלות בהכנותיו לקראת העלייה לציון רשב"י.

כאשר הגיעו למירון ליווה האברך את האדמו"ר אל הציון, וכל אחד ואחד מהם פנה לתפילותיו ולשטיחת בקשותיו ותחינותיו.

האברך סיים את תפילתו במהירות, וביקש לצאת מיד בחזרה לירושלים. "ערב שבת היום ואני מבקש לשוב הביתה בקדם", התנצל באוזני האדמו"ר על שהוא ממהר לצאת ואינו ממתין לו. הרבי הניד בראשו. הוא עצמו עדיין עמד בהכנות להשתטחות על הציון. האדמו"ר איחל לאברך נסיעה טובה ופטרו לדרכו.

בצאתו מן הציון הציק לאברך מצפוניו על שעזב את הרבי לבדו, ללא מלווה בדרכו חזרה, אך השבת המתקרבת סיפקה לו הסבר מניח את הדעת להחלטתו. במהרה עמד בתחנת האוטובוס, בציפייה לצאת לדרך בהקדם.

אלא שהדקות נקפו והאוטובוס לא נראה באופק. אנלי זיעה בצבצו על מצחו של האברך. הוא השקיף בדאגה על הכביש השומם ותהה לפשר העיכוב. החששות החלו למלא את ליבו. "מה יהיה?", חשב בחרדה, "האם אספיק לחזור לירושלים במועד?"

שעה וחצי מורטות עצבים חלפו

להן, והאברך עודנו בתחנה, מייחל לאוטובוס.

לפתע הבחין בדמות קרבה ובאה. ליבו החסירי פעימה כשיהה את האדמו"ר מטולנה, שסיים את תפילתו, והוא מתקדם בניחותא לעבר התחנה. האברך התמלא בושה וכלימה. לא דיי שנשט את האדמו"ר, גם לא הרוויח

מכך מאומה.

אך הרבי הפיג מיד את מבוכתו, והתעניין בדאגה כנה בשלמו. "מדוע עודך כאן?", שאל. האברך השיב כי כבר זמן רב הוא ממתין לאוטובוס, וזה בושש לבוא. הרבי השתתף בצער, וכך חלפו להן כמה דקות של המתנה.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

פתח רבי שמעון

גילוי החסידות הוא שלב מתקדם יותר בגילוי פנימיות התורה שפתח בו רבי שמעון בר-יוחאי. לכן בחצרות החסידים שמחים במיוחד בל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י [רבי שמעון בר-יוחאי]. כ"ק אדמו"ר הרי"צ מספר כי "אצל אדמו"ר האמצעי היה ל"ג בעומר מן החגים המצויינים... היו רואים אז הרבה מופתים, ובעיקר בקשר להולדת ילדים. כל השנה היו מצפים לל"ג בעומר" (היום יום יח באייר).

יהודי אמר פעם אחת לרבי הרשב"ב, שיש יהודים שאינם מניחים תפילין אך הולכים לקברו של רשב"י במירון. השיב לו הרשב"ב: "אם רבי לוי יצחק מברדיצ'ב היה חי היום, היה עושה מיהודים אלה נברשת מאירה" (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 331).

נשמה מעולם האצילות

בשנת תרפ"ט ביקר הרבי הרי"צ בארצנו הקדושה. לימים סיפר: "כשזכיתי להיות אצל הרשב"י במירון, שמעתי ביטוי: מירון הוא 'אוהל שמח' מי שבא לשם מתחזק. כמוכן שמעתי: רשב"י הוא 'רבי שמח'. הוא לקח עליו כל מה שיהודים מחסרים חסוֹשֵׁלִים בקיום התורה והמצווה" (לקוטי דיבורים חלק ג, עמ' 1034). בהזדמנות אחרת אמר: "כשהייתי בארצנו הקדושה, שמעתי אנשים מדברים: הייתי אצל הרשב"י ואני הולך אל ר' אלעזר. או: הייתי אצל ר' חייא ואני הולך אל ר' עקיבא. אם אומרים זאת בתמימות – זהו ענין ההשתטחות" (ספר השיחות תש"א עמ' 121).

רבנו הזקן אמר, שלגבי רשב"י לא נחרב בית המקדש. פירש זאת רבי הילל מפאריטש: רשב"י היה נשמה דאצילות, ולגבי נשמה גבוהה כזאת אין חורבן הבית מעלים ומסתיר את האלוקות (פלח הרימון עמ' ז). נשיאי החסידות ציינו את המעלה המיוחדת שבלמוד ספר הזוהר. ה'צמח צדק' אמר: "לימוד ספר הזוהר מרומם את הנפש" (היום יום טז בטבת).

בספר הזוהר נזכרים מאמרי חז"ל שנאמרו אחרי ימיו של רשב"י (כמו מאמרו של רבה בר-בבא). אמרו על כך חסידים בשם רבנו הזקן: בשעה שרשב"י חיבר את ספרו היה בגן עדן, למעלה מהזמן. עוד אמרו בשם אדמו"ר הזקן: רשב"י חיבר עשרים ושניים ספרים, כמספר כב האותיות: ספר האורה, ספר הברכה וכן הלאה. אך אלינו הגיע רק חלק קטן מהספר השביעי – ספר הזוהר (מגדל עז עמ' תכו).

אדמו"ר האמצעי שאל את משרתו: ממה אתה נהנה יותר – מלימוד משניות או מלימוד ספר הזוהר? ענה המשרת: מלימוד הזוהר, אף-על-פי שבלמוד משניות אני מבין, לפי ערך, מה שאני לומד, ואילו את דברי הזוהר אינני מבין. אמר לו הרבי: אכן, הנשמה נהנית יותר מלימוד זה. והוסיף: הנשמה מבינה מה שהיא לומדת (שמועות וסיפורים כרך ב, עמ' 43).

שלום שאחרי מחלוקת

שאלו משפיע חסידי: איש פשוט, שאין לו שייכות ללימוד ספר הזוהר – מה לו ולשמחת ל"ג בעומר? הסביר המשפיע: רשב"י טיהר את האוויר המעופש של העולם, וכך גרם טובה לכל יהודי באשר הוא. שכן כאשר אוויר העולם אינו נקי – הדבר משפיע לרעה על כל אחד ואחד.

הרבי מליובאוויטש מבאר (ספר השיחות תשמ"ט כרך ב, עמ' 437) שרשב"י היה מתלמידי רבי עקיבא שנשארו בחיים, כי נהג כבוד בחבריו, והייתה אצלו אהבת ישראל בהדגשה (ראה שבת לגא). כלומר, הוא תיקן את העניין של "לא נהגו כבוד זה בזה". לכן ל"ג בעומר הוא יום שמחה גדולה – מפני העילוי של שלום הבא אחרי מחלוקת, כיתרון האור שבא מתוך החושך.

פתאום עצר לידם בחריקת בלמים רכב מפואר. ממושב הנהג יצא יהודי נרגש. "הרבי מטולנה! מה שלומכם?", קרא בהתלהבות לעבר האדמו"ר.

האיש היה חסיד אמיד, תושב ניר יורק, שבא לארץ לכמה ימים, והוא עשה את דרכו ממירון לירושלים. "יש לנו מקום פנוי אחד, בעבור הרבי", צהל החסיד, והזמין את הרבי להיכנס למכונית.

רבה הייתה תדהמתו כאשר הרבי הניד בראשו לשלילה. "אינני יכול לנסוע", אמר, והחווה באצבעו על האברך שלצידו.

באותו רגע חפו פניו של זה. הוא נטש את הרבי לבדו במירון, ואילו הרבי אינו מוכן לנסוע בלעדיו. "אוי לה לאותה בושה", חשב לעצמו בכאב.

הוא מיהר למחות באוזני הרבי ולהפציר בו שייסע. "ייכנס הרבי למכונית, אני כבר אסתדר ואסע באוטובוס", אמר. אך הרבי בשלו. בשום פנים ואופן אין הוא מוכן לנסוע ולהותיר את האברך בתחנת האוטובוס.

הרבי הזכיר לנהג ולאברך את הסיפור המובא בגמרא על רבי פינחס בן-יאיר, שבדרכו לפדיון שבויים גזר על נהר שייחצה, כדי שיוכל לעבור בו. לאחר שהנהר ציית, הורה לו להיחצות שוב, בעבור אדם שנשא חטים לאפיית מצות. היה עמם נווד ערבי, וגם בעבורו ביקש רבי פינחס בן-יאיר שייחצה הנהר. מדוע הנהר צריך לשנות את טבעו שלא לצורך מצווה? אמר רבי פינחס בן-יאיר: "שלא יאמר 'כך עושים לבני לוויה?!'..."

"נו, וכי כך עושים לבני לוויה?!", שאל הרבי רטורית.

ראו נוסעי הרכב שלא יזיזו את הרבי מעמדתו, הצטופפו ונדחקו, ויצרו מקום גם בעבור האברך. כעת היה הרבי מרוצה והסכים להיכנס למכונית.

חלפו שנים. יום אחד שמע נכדו של הרבי, האדמו"ר מטולנה הנוכחי, את הסיפור. הוא פנה אל סבו וסיפר לו את המעשה, אך השמיט את הפרטים המזהים ואת זהות גיבור הסיפור – הלוא הוא הרבי עצמו.

"מה דעתו של סבא על הסיפור?", התעניין.

"פשיטא!", השיב הרבי מיד, "הלוא זו גמרא מפורשת במסכת חולין: 'וכי כך עושים לבני לוויה?!'..."

הרבי הרהר רגע, והוסיף: "האדם שנהג כך אדם גדול הוא, שכן אינני יודע אם אני עצמי הייתי מסוגל לעמוד בניסיון כזה..."

רשב"י הכריע את השודד

לרקתי ודרש שאתן לו את כל הכסף שברשותי. נבהלתי מאוד. לא ידעתי מה לעשות. האמת, גם לא היו לי יותר מדיי אפשרויות."

כוחות פלאיים

השניות נדמו כנצח. "פתאום חשתי שרבי שמעון בר"יוחאי בכבודו ובעצמו נמצא איתי ומעניק לי כוחות מיוחדים", אומר ר' אברהם. "התחלתי להיאבק בשודד. המאבק נמשך כמה דקות, ולבסוף הצלחתי להוציא את האקדח מידי. ריתקתי אותו לכיסא והזעקתי את המשטרה. ברובזמן צעקתי לעוברים ושבים לבוא לעזרתי. כעבור זמן קצר הגיעה המשטרה והשודד נלקח לחקירה."

בתום האירוע נשאל איך הצליח לגבור על שודד חזק וחמוש. "אין לזה הסבר הגיוני", הוא אומר. "אני עצמי לא מבין מניין באו אליי הכוחות העצומים האלה. ברור לי שרשב"י הציל אותי, אחרי שהייתי בציונו פחות משתיים-עשרה שעות קודם לכן."

רגע מרומם

את השבת שלאחר הנס עשה ר' אברהם בציון רשב"י, וערך שם סעודת הודיה. "המעשה חיזק לעיני כול את המאמר: כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", הוא אומר. מאז הוא מתמיד בניסיעתו השבועית לציון. "מבחינה גופנית קודם לכן."

הרבה קודם שמאות האלפים, מכל רחבי הארץ, ינהרו להילולת רבי שמעון בר"יוחאי במירון, הרב אברהם ו', תושב שכונת ויז'ניץ בבני-ברק, כבר יהיה שם. בכל יום שיש הוא עולה למירון ועושה שם את השבת. תושבי היישוב והאזרחים הקבועים רגילים לראותו בכל ליל שבת, יושב באחד החדרים בציון ושוקד על לימוד התורה.

במשך השבוע הוא עמל לפרנסתו בחנותו שבשכונת ויז'ניץ בבני-ברק, שבה הוא משרת את הלוקוחות מן הבוקר ועד הערב. שם גם התחולל הנס, שגרם לו לקבל עליו לעשות את שבתותיו במירון. מפני צניעותו אין הוא שש לדבר על כך. "אינני מחפש פרסומת", אמר לנו בתחילה. לבסוף התרצה, "רק כדי שהכול ידעו את מעלת הנסיעה לרבי שמעון". עם זה ביקש שלא לפרסם את שמו המלא ואת תמונתו.

אקדח לרקה

"מאז ומעולם נהגתי לנסוע בכל הזדמנות למירון, בימי חול ומעת לעת לקראת שבת-קודש", הוא פותח בסיפורו. "האירוע קרה לפני עשר שנים. בשבת הייתי במירון, חזרתי הביתה במוצאי שבת בשעה מאוחרת, ולמחרת בבוקר באתי, כרגיל, לחנות".

אבל אותו יום ראשון לא היה יום שגרתו. "הייתי לבד בחנות ופתאום נכנס פנימה אדם שנראה חשוד בעיניי ברגע הראשון. הוא הצמיד אקדח



"כדאי הוא רבי שמעון" (צילום: מנדי הכטמן)

זה לא קל, אבל אני נהנה בכל פעם מחדש".

ואם כך בכל שבת, קל-יחומר בל"ג בעומר. "לראות את ההמונים נוהרים לציון - זה מחזה מדהים. הרגע המיוחד בהילולא הוא ההדלקה המרכזית של כ"ק האדמו"ר מבאיי, בליל ל"ג בעומר. רק המראה איך הוא מכין את עצמו להדלקה במשך זמן רב - בשורת ניגונים חסידיים - מרגש מאוד. אסיים באמרה של הרבי מרוז'ין על ל"ג בעומר במירון: 'בפנים יום כיפור' - הכול מתפללים ומבקשים, ואילו בחוץ שמחת תורה - שמחה עצומה ונלהבת".

הסגולה הנפלאה שרבים נושעו בזכותה

תורמים 180 ₪ כמספר ח"י לרכישת שתייה לתהלוכות הקודש לכבוד רשב"י

צלצלו, תרמו והתברכו: 03-5114-088
או באתר: www.chabadonweb.com/lagchay

מעוביין לקנות

ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)
וכן כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר פסולות ועוד...

052-9772525

גפן בס"ד

ביטוח בריאות ייחודי לאנשי • כיסוי לניתוחים בארץ ובעולם • כיסוי לטיפולים מחליפי ניתוח • תרופות מצילות חיים • השתלות • ביטוח אמבולטור • טיפולים מיוחדים בחולי

הכיסוי הכי רחב - ובחצי עלות

077-444-7777
שלושה 5

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

פינת ההלכה

העדפת יהודי

שאלה: האם יש עניין להעדיף יהודי במכירה או בקנייה?

תשובה: בתורה נאמר (ויקרא כה,ד): "וכי תמכרו ממכר לעמיתך, או קנה מיד עמיתך...". ודרשו חז"ל: "מניין כשאתה מוכר, מכור לישראל חברך? תלמוד לומר: 'וכי תמכרו ממכר, לעמיתך' מכור. ומניין שאם באת לקנות, קנה מישראל חברך? תלמוד לומר: 'או קנה מיד עמיתך'" (הובא בפירוש רש"י שם).

דרשה זו לא הובאה להלכה ברמב"ם, בטור ובשולחן-ערוך, ובכל זאת כמה פוסקים הביאו זאת להלכה, ואפילו כדין דאורייתא. מהם המחייבים לקנות מיהודי גם אם מחירו גבוה יותר. אך רבים מגבילים זאת למצב שבו הפרש הכספי מועט (לפי החפץ חיים והמנחת יצחק - הפרש נמדד עלפי מצבו האישי של כל אחד ואחד). אחרים

כתבו שאם קנייה מיהודי כרוכה בטרחה בלבד, יש לטרוח בשבילה.

אם יש מחיר קבוע ורשמי והיהודי דורש יותר, אין מצווה לקנות אצלו.

ומוסיף החפץ חיים: "ופשוט דהוא הדין אם צריך לשכור איזה דבר [וכן פועל] למלאכתו, מוטב שישכור מישראל אם התועלת משניהם בשווה".

אולם אם טיב העבודה או השירות אצל הגוי גבוהים יותר, אין מצווה להעדיף את היהודי.

העסקת גויים התומכים במלחמה ביהודים ומסחר עמם - ראויים לדיון נפרד.

מקורות: ב"מ טב, עאא, קחב ובתוס' ע"ז כא. בכורות יגא, רמב"ם מתנות עניים פ"י ה"ז. שו"ת: תשב"ץ ח"ג סי' קנא. הרמ"א סי' י. מהר"ם שיק חו"מ סי' לא. מנחת יצחק ח"ג סי' קכט. ספרים: חקרי לב חו"מ ח"א סי' קלט. משפט שלום (למהרש"ם) חו"מ ר"ס קפט. אהבת חסד (להחפץ חיים) פ"ה הע' יב. אור ישראל (מאנסי) קובץ ט עמ' קכח, וש"נ. וראה בשנתון 'תחומין' לב עמ' 127, וש"נ.

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-700-704120

